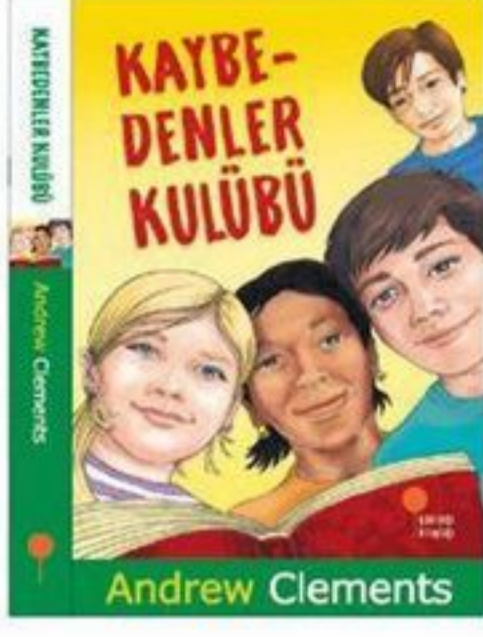

Şükürler olsun, kaybediyoruz!

"Kaybedenler Kulübü"

Andrew Clements
Çev: Mine
Kazmaoğlu
Güneşçi Kitaplığı
Fiyatı: 18 TL

İsme aldanmayın. Bu "Kaybedenler Kulübü"nde, deri ceketli hoyrat abiler değil, ötekileşmeye başkaldıran çocuklar var. Sahi kulübe nereden üye olunuyor?

BURAK KILIÇ

Boğuluyoruz. Bu boğulma aldığımız havanın kirliliğinden, içtiğimiz suyun bayatlığından değil. Beynimiz, kalbimiz boğuluyor. Uzun uzadıya anlatacak bir şey yok. Hepimizin bir dakikalık sessizlikte ilk aklına gelen sorunlardan bahsediyorum. Şehirli olmanın doğurduğu bunca hastalığımızdan kaçışımız çoğunlukla kitaplarla oluyor. "Kaybedenler Kulübü"nü sayfalarına sızdıkça suyun üstüne çıkıyoruz. Artık hengâme yok. Denizin kıyısında, insanın ve sanayinin sesi duyulmuyor. O kadar güzel dertlerden bahsediyor ki kitap, Alec'le istem-sizce kendimizi özdeşleştirip onun dertlerine omuz veriyoruz. Kitap ilerledikçe okuma bir kaçışa dönüşüyor. İşten döndüğünüzde 'güzel dertler'le baş başa kalıp biraz daha oksijen almak istiyorsunuz. Bu hissi yaratansa ne yazar Andrew Clements'in dili ne de hikayenin kuvveti. Yarattığı duygunun temelinde samimiyet var. Nasıl bir samimiyet?

Mükâfat kitabı

Sımsıcak bir samimiyet. Kitap okumaya âşık bir çocuğun aşağılandığı, engellendiği ve tek tipleştirildiği küçük bir dünyadaki serüveni içimizi ısıtıyor. Elinizdeki kitabı tuttukça artan birlikteliğe, Alec'in iç sesleri eşlik ediyor. Fısıltılar daha yüksek sesli. Artık 'biz' konuşuyoruz. Onun kitaplara duyduğu bu ilgi şimdi bizim ilgimiz. Adını duyduğu ama nasıl yaşanacağını bilmediği ilk aşkındaki kelekleri yakinen tanıyoruz. Keza kıskançlığı ve korkaklığı da.

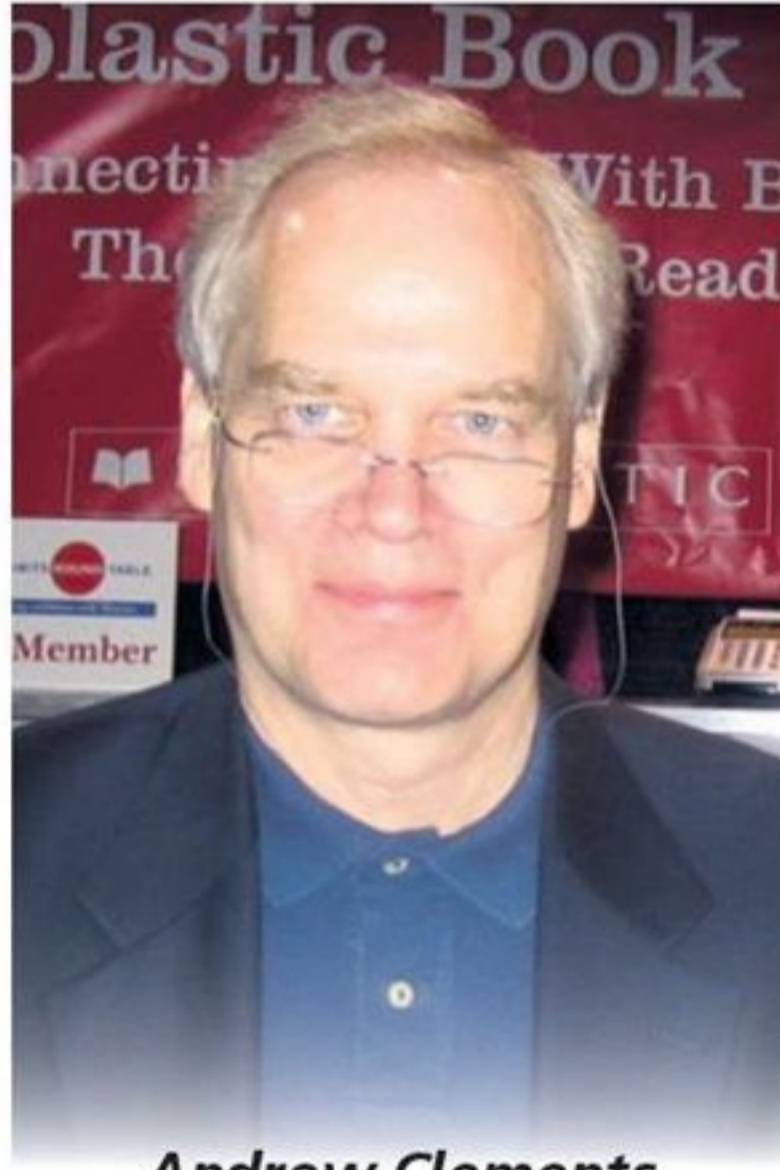
Anne-babasının "Ne yapması gerektiğini" dayatmasına aynı şiddette öfkeleniyoruz. Sınıf arkadaşlarının ona

"Kitapkurdu" demesini sindiremiyoruz ama okumayı birlikte sürdürüyoruz. Alec'in beklentisiz kitap tutkusu, masumane Nina sevgisi, sevdikleri için verdiği amansız mücadelesi artık bizim tutkumuz, sevgimiz, mücadelemiz oluyor. Bir çocuğun kendisi için yarattığı dünyanın ne kadar büyük olabileceğini ağzımız açık seyrediyoruz. İnsan aklına gelince biraz üzülüyor. Sevmeyi, mücadeleyi, samimiyeti hangi sene de bıraktık?

Özgürleşin

Kitabın adını aldığı Kaybedenler Kulübü bir boş vakit etüdünden çıkıp Alec'in dışlanmışlar için oluşturduğu bir sığınağa dönüşürken empati duygusu daha da derinleşiyor. 'Normal' olmayanların ne hissettiğini vicdani bir sorumlulukla aktarıyor Clements. Bir Uzakdoğulu sıska, spor yapmak yerine kitap okuyan bir bücür, daha büyümeden ayrıştırmamanın korkunçluğuyla baş etmek zorunda kalıyor. Ayrıştıran da bir çocuk olunca yazarın açtığı kapılardan içeri girmemiz mecburi oluyor. Adına ister sistem deyin ister değişen dünya. Çocuklarımızı, 24 saat tacizine maruz kaldıkları bu manipülasyonun elinden kurtaramadığımız müddetçe, eksiklikleri sandıkları şeyler yaraları olarak kalıyor. Clements bambaşka bir dünyadan "Çocuklara kıymayın efendiler," diye sesleniyor. Çocukları okuyamıyorsanız bile kitaplarını okuyun. İyi rehberlik ediyor bu kitaplar.

Kapağıyla, yer aldığı rafıyla, bir çocuk kitabı gibi duran "Kaybedenler Kulübü" çocukların bile anlayabileceği bir manifestoyla finalini yapıyor: Özgürleşin, kaybetmekten korkmayın, ötekileştirmeyin ve çok sevin. Ama içten. ■

Andrew Clements